

Koszorúzások az 1956-os ellenforradalom áldozatainak emlékeztérére

Az 1956-os ellenforradalom áldozatairól csütörtökön kegyelettel emlékeztek meg a főváros dolgozói. Koszorúzási ünnepséget tartottak a Köztársaság téren, a budapesti párt-székház védelmében elesettek emléktáblájánál. A budapesti pártbizottság nevében Katona Imre első titkár, valamint Somogyi Károly, Király Andrásné, Gényi Kálmán, dr. Molnár Endre, a pártbizottság titkárai és dr. Vida Kálmán, a budapesti pártbizottság pártbizottságának titkára, a pártbizottság osztályvezetője róta le a kegyeletét. Az emléktáblánál elhelyezték a megemlékezés virágait a pártbizottság, a kerületi pártbizottságok, a fővárosi tanács, a kerületi tanácsok apparátusának dolgozói, a főmegszervezetek képviselői, a mártírok hozzátartozói.

A Kerepesi temetőben a munkásmozgalmi panteonnál nyugvó hősi halottak sírjainál a budapesti pártbizottság, a budapesti fegyveres testületek és a Kommunista Ifjúsági Szövetség budapesti bizottsága képviselőiben helyezték el a koszorút.

Az 1956-os ellenforradalom elleni harc hősi halottainak Kerepesi temetőben levő emlékművénel a fegyveres testületek tagjai álltak díszőrséget. Felcsendült a Himnusz, majd elhelyezték a kegyelet virágait a budapesti pártbizottság, a fővárosi tanács, a fegyveres testületek, a Magyar Partizán Szövetség és a KISZ budapesti bizottsága nevében.

A koszorúzási ünnepség az Internacionálé hangjaival és a díszszázad tiszteletadásával ért véget.

Kereskedelmi kamarai konferencia

Tegnap délelőtt a Csongrád megyei tanács III. emeleti tanácskozótermében konzultációval egybekötött konferenciát rendezett a Magyar Kereskedelmi Kamara dél-magyarországi összekötő bizottsága három megye — Csongrád, Bács-Kiskun és Békés — mezőgazdaságában és élelmiszeriparában dolgozó vezető szakemberek részére. A tanácskozás résztvevőit üdvözlölte Polák Zoltán, az összekötő bizottság elnöke.

Dr. Lackovich László, a HUNGAROFRICT kereskedelmi igazgatója tartott tájékoztatót a vállalatok forgalmába tartozó árucikkek piaci elhelyezéséről.

A HUNGAROFRICT kereskedelmi igazgatójának előadása után Balogh Bálint, a MEM osztályvezetője tartott tájékoztatót „A mezőgazdaság és élelmiszeripar szabályozó rendszere” címmel.

Számosan kértek szót a jobb termelés érdekében.

Megkezdődött a szovjet filmek fesztiválja

Delegáció Szegeden — Díszbemutató a Szabadság moziban

Acs S. Sándor felvétele

A küldöttség tagjai a Sajtóházban (balról jobbra): L. Sz. Moszin, I. Kupcsenko, V. Tyeliciskina, Sz. Mika eljan és V. Muszatov

Tegnap Szegeden ünnepélyes keretek között nyitották meg a szovjet filmek kéthetes fesztiválját. Az alkalomra hazánkba utazott szovjet filmművész delegáció délután érkezett Szegedre, és a Sajtóházban újságírókkal találkozott. Horváth Lászlóné, a Csongrád megyei Műüzemi Vállalat igazgatónője mutatta be a delegáció tagjait: Leonyid Szergejevics Moszint, a Szovjet Állami Filmbizottság elnökhelyettesét, Szergej Mikaeljant, a Prémium című film rendezőjét, Irina Kupcsenko és Valentyina Tyeliciskina színésznőket, valamint Valerij Muszatovot, a budapesti szovjet nagykövetség tanácsosát.

L. Sz. Moszin arról beszélt, milyen sokrétű tevékenységet folytat a Szovjet Állami Filmbizottság. Nemcsak filmgyártással foglalkoznak, de profiljukba tartoznak a művészfilmek, dokumentum- és tudományos ismeretterjesztő filmek is, hatáskörük a filmterjesztés,

a külföldi alkotások beszerzése és a szovjet művek külföldi terjesztése — azonkívül az új filmes technika kidolgozásával, filmstúdiók szervezésével is törődnek. Stúdióikban televíziós megrendelésre is dolgoznak, igen sok művészfilmet készítenek képernyőre, melyeket először a filmszínházak mutatnak be, s csak azután a televízió. A filmbizottság országos hálózatában 330 ezren dolgoznak, színészekről filmgyár-igazgatókon át a propagandistákig. A televízió és a film kapcsolata a Szovjetunióban is aktuális, sok vitát kiváltó kérdéseket vet föl: véleményük szerint a televízió és a film kölcsönösen egészíti ki egymást. Szergej Mikaeljan örömmel számolt be arról, hogy a Prémium című film tavaly márciusi leningrádi bemutatója óta a Szovjetunióban ez ideig 30 millió nézőt vonzott.

A szovjet filmművészeket délután a megyei tanácsházban Csongrád megye párt- és

nyitotta meg.

állami vezetői fogadták. A baráti találkozón ott volt dr. Komócsin Mihály, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának első titkára, dr. Konecz János, a megyei pártbizottság titkára és Szabó G. László, a megyei tanács elnökhelyettese is. A megyei pártbizottság és tanács nevében dr. Perjesi László, a Csongrád megyei tanács elnöke köszöntötte a kedves vendégeket, s rövid tájékoztatót mondott, mindenekelőtt Csongrád megye és Szeged kulturális, művészeti életéről. A meleg fogadtatásért L. Sz. Moszin mondott köszönetet.

Este a Szabadság filmszínházban ünnepi külsőségek közepette vetítették le a Prémium című filmet. A közönségnek Horváth Lászlóné mutatta be a földszíni pódiumon megjelent szovjet filmművészeket, akik közül L. Sz. Moszin és Sz. Mikaeljan is szólt a publikumhoz. A szovjet filmek szegedi fesztiválját Szabó G. László nyitotta meg.

Gazdát a parkoknak és a játszótereknek

Ülést tartott a városi tanács vb

A szegedi városi tanács végrehajtó bizottságának tegnapi ülését Papp Gyula tanácselnök vezette le. A végrehajtó bizottság más témák között megvitatta az ipari osztály beszámolóját az ipari szövetkezetek állami törvényességi felügyeletének tapasztalatairól, s a szövetkezetek személyzeti munkájára vonatkozó határozatok végrehajtásáról. Elnök vitát váltott ki a végrehajtó bizottság tegnapi ülésén az a jelentés, amelyet az építési és közlekedési osztály készített a szegedi játszótérek és parkok helyzetéről.

Szeged lakói mindig büszkék voltak területeikre, parkjaira, még abban — az egyik évtizeddel korábbi — időben is, amikor igazi parkja legföljebb ha három volt a városnak: a Szechenyi tér, a Tisza-parti sétány és az újszegedi liget. Azóta azonban sok minden történt. Az utóbbi tízegyház évben, elsősorban a negyedik öt éves terv idején, többszöröse nőtt a rendezett zöldterületek, parkok és játszótérek felülete. Rendbe hozták, parkosították és csinosították a város legfontosabb tereit, s az új lakónegyedekben sok ezer négyzetméter új, beltérjés park épült. A negyedik öt éves terv időszakában több mint 160 ezer négyzetméterrel növekedett az igényesen gondozott parkok alapterülete.

Ez az adat is bizonyítja: a szegediek most sokkal inkább büszkének lehetnek parkjaikra, a város rendezett tereire, mint eddig bármikor. És okvetlenül fölvetődik a kérdés: valóban, s igazán büszké-e? Az adatok szerint többnyire igen. A társadalmi munka-akciókban és a folyamatosan, felajánlások alapján végzett társadalmi munkában ezrek dolgoznak annak érdekében, hogy a város parkjai tiszták, rendezettek maradjanak, hogy a játszótéri játékokat mindig jó állapotban találják a gyerekek.

Szükség is van a társadalmi összefogásra, hiszen a parkok és játszótérek fenntartására, karbantartására rendelkezésre álló összegek korántsem növekedtek olyan ütemben, mint ahogyan a parkok és játszótérek területe gyarapodott. Így azután komoly

gondokat okoz a fenntartás, hogy a drága pénzért épített parkok, játszótérek színvonalára, állapotára ne romoljon. Még jó, hogy a karbantartási munkákat végző kivitelezők egyre inkább felnőnek feladataikhoz. Különösen a városgazdálkodási vállalat, amely a létszámgondokon gépesítéssel enyhítve mindent megtesz, hogy jól ellássa feladatait. A Felszabadulás Tsz munkája viszont elmarad a várakozástól.

Sok gondot okoz az is, hogy nem mindenki becsüli a város szép parkjait, játszótéreit. Igaz, egyre jobban dolgoznak a fenntartással foglalkozó szervezetek, igaz, hogy a negyedik öt éves tervben a társadalmi munkások ezrei 21 ezer fát ültettek, 87 ezer négyzetméter virágágyat építettek, 326 ezer négyzetmétert pedig gondoztak, hogy 13 ezer négyzetméter új parkot és játszótérrel építettek, 66 ezer négyzetmétert gondoztak, ám, sajnos, viszonylag sokan semmire sem becsülik munkájukat és a város pénzét. Meglehetősen gyakran rongálják a padokat, a játszótérek játékeit és a parkokat az éjszakák „erős” em-

berei. Ez is felmerült a tegnapi vitában, csakúgy, mint az, hogy sok többa, erdőbe szemetet és törmelékot hordanak; hogy nem kellőképpen átgondolt a parkok és játszótérek „bútorzatának” tervezése és a tervek jóváhagyása. S egyáltalán: lehetne és kellene javítani a parkgondozás és -fenntartás irányító munkájának és ellenőrzésének szerveztségén. Jelenleg ugyanis a város-gondnokságon egy ember látja el ezeket a feladatokat.

A vita alapján a végrehajtó bizottság úgy határozott, hogy gondoskodni kell arról, legyen igazi gazdája a parkok és játszótérek ügyének; hogy meg kell teremteni a szükséges feltételeket — társadalmi és tanács, szakigazgatási téren egyaránt — a továbblépéshez. Azt is eldöntötte a végrehajtó bizottság, hogy fel kell mérni a város parkjait, s kategóriák szerint eldönteni, hogy melyiket hogyan gondozzák, melyiknek mi legyen a jövője. Az építési osztálynak január végéig kell a végrehajtó bizottság elé terjesztenie a döntések alapján elkészített javaslatait és terveit.

Elutazott Szegedről a bolgár pártküldöttség

Két napot töltött Csongrád megyében a Bolgár Kommunista Párt Központi Bizottságának küldöttsége. A delegáció, amelynek vezetője Evtim Stoimenov, a Bolgár Kommunista Párt KB adminisztratív osztályának helyettes vezetője, csütörtökön megtekintette a nagyfai munkaterápiás, alkoholelvonó intézetet. A bolgár küldöttséget a kíséretükben levő pártvezetőket: dr. Nyírő Sándort, az MSZMP KB köz-igazgatási és adminisztratív osztálya igazságügyi alosztályának vezetőjét, dr. Németh Lajos, a megyei pártbizottság titkárát dr. Banka Lajos orvos-alezredes, a nagyfai intézet parancsnoka és Sinkó Péter, az intézet pártbizottságának titkára fogadták és köszöntötték.

Dr. Banka Lajos tájékoztatta a vendégeket az intézet

létrehozásának céljáról, az alkalmazott módszerekről, eddigi eredményeiről, majd bemutatta az egészségügyi részlegüket, hálótermeiket és az új építkezéseket. Az intézet egészségügyi részlegének megtekintése után a helyi vezetők válaszoltak a bolgár delegáció tagjainak kérdéseire. A konzultáción jelen volt dr. Szilárd János, a szegedi II. számú kórház osztályvezető főorvosa is, aki a kérdésekre válaszolva tájékoztatót adott a magyarországi alkoholelvonó intézetek tevékenységéről.

Végül dr. Németh Lajos búcsúzott a megyei pártvégrehajtóbizottság nevében a bolgár küldöttség tagjaitól.

A bolgár vendégek a délutáni órákban visszautaztak Budapestre.

Arcok a küldöttségből

Tyeliciskina

Elsősorban falusi lányok és falusi fiatalasszonyok életre keltőjeként ismeri a közönség. Minthogy maga is faluról származik, közel érzi magához a figurákat, és szeretettel alakítja őket. Ahhoz, hogy a színész hűen és lélekteljesen eleveníthesse meg egy alakot, ismernie kell természetét, belső életét, ami meghatározója cselekvésének. Csak így lehet élethű és valóságos a játszótér figura. Valentyina Tyeliciskináról bizálya elmondható, hogy jól ismeri az általa alakított hősök életfelfogását, lelkiéletét, mindennapjait. Amint elmondotta, tizenkilenc éves korában került a filmhez, és azóta 21 produkcióban játszott fő- és epizódszerepeket.

A filmművészeti főiskolán csakhamar megmutatkozott különleges tehetsége, s már a diplomamunkafilmjei meghozták a sikert. Három ilyen filmje volt: Az újságíró, Ivanov (Csehov drámája nyomán), Majakovszkij nevet (A poloska című vígjátékból). Tyeliciskina második- és harmadéves hallgató volt, amikor Az újságíró forgatták; s mint ismeretes, a film világsiker lett.

1967-ben végezte el tanulmányait. Szerencsés volt, mert olyan tanítómesterei lehettek, mint Lev Szerdlin, Vlagyimir Belokurov, Nyikolaj Szvobogynin. Első három „próbafilmje” után olyan kiváló rendezőkkel dolgozott együtt, mint Szergej Geraszimov, Boris Jasin, Eldar Sengelaja, Gleb Panfilov, Eljdar Rjaszanov, Gajda, Jurij Arugov és mások. Valentyina tisztelettel és szeretettel emlékezik vissza Vaszilij Suksinra, akivel első ízben A tónál című filmben játszott együtt.

Kupcsenko

Először Turgenyev Nemesi fészék című művének filmváltozatában lépett a kamerák elé, Liza Kalitina szerepében. Sokan úgy vélik, hogy a fiatal színésznőnek szerencséje volt, hiszen az orosz irodalom egyik legbájosabb, legtisztább alakját formálhatta meg. Persze, turgenyevi hősnőt alakítani nehéz feladat. Nemcsak művészi adottságokat, tehetséget kíván, hanem nagy és mély érzelmi tapasztalatokat is. S honnan veheti mindezt egy fiatal színész, egy negyedéves főiskolai hallgató?

Azt is mondhatnánk, hogy Irinának szerencséje volt, hiszen jó rendező, Andrej Mihajlov-Kancsalovszkij irányításával debütálhatott a filmművészetben...

És most ismét találkozunk a fiatal művésznővel a Ványa bácsi című filmben. A rendező ismét Andrej Mihajlov-Kancsalovszkij, s a partnerek olyan kiválóságok, mint Szoktunovszkij és Bondarcsuk. Csehovot játszani nagy felelősség. Makszim Gorkij így írt az írónak: „A napokban megnéztem a színésznő Ványa bácsit. Néztem és úgy sírtam, mint egy asszony, pedig nem valami gyengék az idegeim. Műve megrendített, felkavart.”

Szonja alakjában Irina Kupcsenko ismét figyelemre méltó alakítást nyújtott. A kritikusok nemcsak a színésznő személyes varázsát, játékának meggyőző erejét emelték ki, hanem azt is, hogy színészi tehetsége milyen emberi adottságokon átszűrve jelentkezik. Megtestesül benne az orosz nő „örök” nemzeti karaktere, a klasszikus és a mai hősök alakjaiban egyaránt.

Irina elmondta, hogy nagy izgalommal várja filmjeinek bemutatását, de minden alkalommal úgy érzi, jobban kellett volna játszania.

S a jövő tervei?

— Nagyon szeretnék mai, kortárs nőalakokat megformálni.